

Sygn. akt III CSK 131/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa J.T.

przeciwko G. [...] S.A. w K.

przy udziale interwenientów ubocznych po stronie pozwanej: K. M., A. S.-T., J. W.,
D. W. i P. T.

o ochronę praw autorskich,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 grudnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W świetle tej regulacji, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może rozstrzygnąć w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Jednocześnie przypomnieć należy, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne i konieczność odpowiedzi na pytanie jak traktować sytuacje, w których w wyniku współautorstwa powstał materiał, który następnie bez zgody jednego ze współautorów został wykorzystany w innym materiale również mającym charakter współautorski. Czy w takim wypadku do wykazania naruszenia praw autorskich osobistych polegającego na nieoznaczeniu autorstwa twórcy, który tworzył materiał aktualnie wykorzystywany w innym utworze, konieczne jest wykazanie współautorstwa w materiale późniejszym.

Ponadto, istotnym zagadnieniem prawnym jest ustalenie czy wiadomości specjalne w rozumieniu art. 278 k.p.c. obejmują czynności polegające na dokonaniu porównania materiałów znajdujących się w dwóch różnych publikacjach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że wątpliwości natury prawnej mogą być traktowane jako przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej

do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wówczas, gdy chodzi o zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie, takie, które będzie miało znaczenie przy rozstrzyganiu spraw podobnych, a przy tym takie, którego rozstrzygnięcie wpłynie na wynik badanej sprawy. Nie ulega przy tym wątpliwości, że zagadnienie to nie może być pozorne, czyli m.in. nie może stanowić próby obejścia dokonanych przez sądy ustaleń faktycznych i oceny dowodów (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej.

Skarżąca nie sprostала powyższym wymogom. Przedstawiając jako problematyczną sytuację, w której w wyniku współautorstwa powstał materiał, następnie wykorzystany bez zgody jednego ze współautorów w innym materiale, skarżąca pomija, że jednym z ustaleń dokonanych w sprawie było to, że uczestniczyła ona w tworzeniu pakietów edukacyjnych, ale nie udowodniła, że w spornej publikacji, pakiecie „[...]”, wykorzystane zostały treści będące jej współautorstwa, pochodzące ze wcześniejszych opracowań. W toku procesu nie wykazano więc, aby zachodziła okoliczność wykorzystania materiałów edukacyjnych współtworzonych przez skarżącą w innym opracowaniu, bez jej zgody. Sformułowane w skardze kasacyjnej zagadnienie nie spełnia więc kryterium określonego w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., nie ma bowiem związku z rozpoznawaną sprawą.

Powołując się na potrzebę wyjaśnienia czy wiadomości specjalne obejmują czynności polegające na dokonaniu porównania materiałów znajdujących się w dwóch różnych publikacjach, skarżąca ograniczyła się zasygnalizowania zagadnienia, bez podanie argumentów, świadczących o tym, że problem ten stanowi istotne zagadnienie prawne, oraz przedstawienia w formie jurydycznego wyводу, analizy świadczącej, że zagadnienie to ma charakter istotny i sporny. Pozwala to przyjąć, że skarżącej nie chodzi o wykazanie przesłanki, o której mowa

w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., a jedynie o poddanie zaskarżanego orzeczenia kontroli kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. mając na uwadze okoliczności sprawy.